

Thema bijeenkomst 'Een klimaatrobuust Geuldal', 18 juni 2022

Op een van de eerste bloedhete dagen van dit jaar kwamen 22 leden naar de Volmolen in Epen om zich nader te laten informeren over water in het Geuldal. Met name over hoe Natuurmonumenten hoopt de hoeveelheid water in het Geuldal enerzijds beter vast te houden als het regent en anderzijds zo lang mogelijk in het gebied te houden bij droogte. Van de oorspronkelijk 32 deelnemers hadden zich er slechts enkele afgemeld, en dat op een dag dat het meer dan 35 graden was, met een brandende zon tijdens de excursie. Ook droogte en hittegolf horen bij klimaatverandering! Iedereen werd verwelkomd met koffie/thee of water en een stukje vlaai.

Andre Hassink (projectmanager Portfolio team Zuid van Natuurmonumenten) begon met een helder verhaal hoe we de regendruppels het beste kunnen vasthouden waar ze vallen in de situatie van het Geuldal. Zo houden bossen boven op de hellingen 80% van die regen vast, graslanden daaronder ook nog eens 20 % en uiteindelijk komt dan alleen het water dat onder in het dal valt direct in de Geul of haar zijbeken. Dat scheelt bij een hoosbui, zoals vorig jaar, enkele centimeters water in Valkenburg en Meerssen. Het wordt anders bij naar beneden lopende asfalt of holle wegen; dat zijn racebanen voor het water. Ook de manier van ploegen op akkers heeft hier invloed op en de gewassen die verbouwd worden. Tot nu toe was de strategie in Nederland dat water zo snel mogelijk afgevoerd moest worden. De Geul mag vrij meanderen en zorgt daarmee ook voor een verlaging van de stroomsnelheid.

Na de pauze nam Paul Wijenberg (Natuurmonumenten communicatie) het over en vertelde over de klimaatwandering die hij heeft uitgezet en die we gingen lopen. Voorzien van extra water gingen we op pad langs 3 punten waar de maatregelen die getroffen zijn zichtbaar zijn. Allereerst de muur om de Volmolen zelf als hoogwaterbescherming en de vistrap bij de stuw in de Geul waar de molentak afsplitst. Daarna naar boven door een holle weg die kan veranderen in een flinke beek bij regen. Dit is ook hoe holle wegen kunnen ontstaan; uitschurende werking van het water. Boven aangekomen haakten 4 mensen af die het te warm vonden. Met de rest liepen we door naar een punt waar om onduidelijke redenen een stuk van het pad verhard is; een racebaan voor het water. Hoe zouden we dat water toch kunnen vasthouden. We lopen verder en weer naar beneden door de graslanden. Op sommige plaatsen liggen wel 3 systemen van drainagebuizen boven elkaar. Die worden op onze gronden nu verwijderd. Er komt mooie drassige natuur voor terug. Natuurmonumenten is slechts een van de spelers in het Geuldal. Er is veel overleg en samenwerking nodig om het allemaal voor elkaar te krijgen. Ieder heeft zijn eigen belangen.

We besluiten de geslaagde middag bij de ijskraam voor wat welverdiende verkoeling. Al met al een hele leerzame dag met geweldige inleiders van Natuurmonumenten en geïnteresseerde wandelaars.

